

Τα τραγούδια που ερμηνεύει θέλει να έχουν κάτι από την παράδοση. Είτε αυτό λέγεται δημοτική μουσική είτε βυζαντινή. Η δεύτερη, κυρίως, είναι αυτή που τον χαρακτηρίζει. Και είναι κάτι που το επιδίωξε ο Πέτρος Γαϊτάνος. Φέτος, μαζί με τους Αναστασία Μουτσάτσου, Άννα Ζήση, Καίτη Κουλιά και Γιώργο Περαντάκο χωρίς κανένα απολύτως... «Ταμπού» έφτιαξαν και μας προσφέρουν ένα πρόγραμμα με γνώμονα την ποιότητα και με διάθεση παιχνιδιού με τη μουσική. Παράλληλα με τις εμφανίσεις του, ετοιμάζει κι έναν δίσκο με μικρασιάτικα παραδοσιακά τραγούδια μετά από απαίτηση του κοινού του.

Ο Πέτρος Γαϊτάνος δεν είναι άνθρωπος των εντάσεων. Προτιμά τους χαμηλούς τόνους. Αυτή η ηρεμία που εκπέμπει είναι αποτέλεσμα καθημερινής προσπάθειας και κατάκτησης. Άλλωστε, ό,τι θέλει να πει το λέει μέσα από τα τραγούδια του. Ας αφεθούμε να μας ταξιδέψει με τη φωνή του στις «Ελεύθερες θάλασσες» της μουσικής, όπως είναι ο τίτλος της νέας του δισκογραφικής δουλειάς.

Με οδηγό

«**Ε**ίναι ένας δίσκος που τον ετοιμάζα εδώ και πέντε χρόνια. Είναι έντεχνα λαϊκά τραγούδια τριών δημιουργών, επτά τραγούδια σε στίχους και μουσική του Παντελή Αμπαζή και πέντε τραγούδια σε στίχους της Ρένας Αυγέρη και μουσική του Γιάννη Μπουφίδη. Νέοι άνθρωποι – βέβαια ο Γ. Μπουφίδης είναι παλαιότερος, αλλά είναι από τους ανθρώπους που έχει κάνει λίγα πράγματα στο χώρο και διακριτικά».

– **Τι ψάχνατε αυτά τα πέντε χρόνια;**

«Δεν σημαίνει ότι όλο αυτό το διάστημα ήμουν καθημερινά στην αναζήτηση και στο ψάξιμο. Είναι ένα υλικό που το ξεκίνησα το '92, τότε άκουσα το πρώτο τραγούδι, ολοκληρώθηκε και ένιωσα έτοιμος να το κυκλοφορήσω το '97. Ενδιάμεσα κυκλοφόρησαν άλλες τέσσερις δισκογραφικές δουλειές».

– **Από την εποχή της συνεργασίας με τον Σπανουδάκη – που ήταν και το επαγγελματικό σας ξεκίνημα – μέχρι σήμερα τι έχει αλλάξει;**

«Είναι πολλά που έχουν αλλάξει και άλλα τόσα που δεν έχουν αλλάξει καθόλου. Εγώ, ως άνθρωπος, δεν έχω αλλάξει καθόλου και το χαίρομαι

Π Ε Τ Ρ Ο Σ Γ Α Ϊ Τ Α Ν Ο Σ

αυτό. Άλλωστε, νομίζω πως δεν αλλάζουν οι άνθρωποι κατά βάθος. Έχω γίνει πιο ώριμος, πιο έμπειρος, πιο μεγάλος σε ηλικία, ολοκλήρωσα τις μουσικές μου σπουδές, έχω κάνει πολλές συναυλίες, πολλές συνεργασίες, επτά CD και ενώ τότε ήμουν στο ξεκίνημα της καριέρας μου τώρα κάνω δικά μου πράγματα».

– Έχετε μπει στον «πειρασμό» να φτιάξετε και δικά σας τραγούδια;

«Έχω φτιάξει κάποια δικά μου τραγούδια. Στον δεύτερο δίσκο μου έχω βάλει ένα τραγούδι σε μουσική δική μου. Ίσως κάποια στιγμή κάνω μια δουλειά με δικά μου τραγούδια. Πάντως, προς το παρόν δεν αισθάνομαι να κάνω κάτι τέτοιο. Ίσως πολύ αργότερα. Είναι τόσοι πολλοί οι σπουδαίοι συνθέτες και στιχουργοί που θέλω να τραγουδήσω, είναι τόσες πολλές οι δουλειές που θέλω να κάνω σε σχέση με τη δημοτική μουσική, με τους ύμνους, που νομίζω ότι εκείνο μπορεί να περιμένει. Και ίσως να μη γίνει και ποτέ, ανάλογα πώς θα αισθανθώ».

– Νιώθετε ότι είστε με το ένα πόδι, θα λέγαμε, στη βυζαντινή μουσική και με το άλλο στο τραγούδι ή το ένα συμπληρώνει το άλλο;

«Θα έλεγα, τίποτε από τα δύο. Είμαι και τα δύο. Ανήκω και στα δύο. Αγαπώ πολύ τη βυζαντινή μουσική, την έχω σπουδάσει, κάνω δισκογραφία και συναυλίες και τη μελετώ όσο μπορώ, όχι όμως όσο θα ήθελα. Μου «κλέβει» βέβαια, πολύ χρόνο και το τραγούδι και η προετοιμασία της κάθε δουλειάς. Δουλεύω πολύ καιρό πριν και πολύ καιρό στη διάρκεια, είτε πρόκειται για δισκογραφική μου δουλειά είτε για ζωντανή εμφάνιση. Μου αρέσει πολύ να είναι όσο το δυνατόν πιο προσεγγμένες οι δουλειές που κάνω, όχι γιατί πρέπει ή ότι αυτό αποδεικνύει άνθρωπο με ποιότητα αλλά γιατί

τραγούδια είναι υποθέσεις λεπτών, και, αν θέλεις, ανάγκης, είτε σημαντικής είτε ασήμαντης. Οι ύμνοι είναι τα πάντα. Είναι σαν να σου έλεγαν «τι θέλεις να καταστραφεί; Όλος ο κόσμος ή πολιτεία που μένεις;». Θα προτιμούσα να καταστραφεί η πολιτεία που ζω».

– Η εικόνα του πιστού ανθρώπου που δίνετε προς τα έξω ανταποκρίνεται και με αυτό που είστε πραγματικά;

«Αγαπώ το λόγο του Χριστού, αλλά νομίζω ότι είναι ελάχιστα αυτά που κάνω πράξη».

– Και αυτή η φιλοσοφία βγαίνει και στις δουλειές σας, τις κατά καιρούς συνεργασίες σου;

ρίσει όπως λέτε;

«Καθόλου. Για μένα είναι πολύ τιμητικό. Αν διαβάσει κανείς τις συνεντεύξεις μου τις παλιές θα δει ότι το επιδίωκα. Όχι, βέβαια, για να πάρω έναν τίτλο ή για να φαίνομαι σπουδαίος. Έλεγα ότι για μένα είναι πολύ σημαντικό να με γνωρίζουν έτσι και να χαρακτηρίζομαι από μια τέτοια ενασχόληση μια και αυτό είμαι. Και, τελικά, με τιμά, γιατί νομίζω ότι είναι το τέλειο».

– Κάνοντας ένα λογοπαίγνιο με το όνομα του κέντρου που εμφανίζεστε φέτος, το «Ταμπού», να ρωτήσω αν υπάρχει κάποιο... ταμπού στη δουλειά σας; Κάτι που δεν θα κάνατε ποτέ;

«Πολλά. Κάτι που δεν με αφορά, κάτι που δεν είναι τίμιο που δεν προσφέρει στον κόσμο, που δεν θα ήταν αξιοπρεπές».

– Αυτή η ηρεμία που βγάζετε προς τα έξω είναι μία κατάκτησή σας;

«Δεν είμαι πάντα έτσι. Μερικές φορές είμαι αγχωμένος, στρεσαρισμένος, εκνευρισμένος, Προσπαθώ, όμως, όσο μπορώ να μην είμαι. Αλλά δεν είμαι πάντα έτσι. Δεν θα μπορούσα να είμαι καριέριστας και να είμαι πάντα έτσι. Δεν μπορείς να χτίζεις πράγματα που είναι στέρεα και έχουν λόγο ύπαρξης και να ανοίγονται καινούργιοι δρόμοι μέσα από αυτό που κάνεις και να μην έχεις άγχος».

– «Η ουσία είναι μία και οι κακοτοπιές πολλές» θέλει ο στίχος ενός τραγουδιού από την πρόσφατη δισκογραφική δουλειά. Ποιες είναι οι σημερινές «κακοτοπιές»;

«Η ερμηνεία του τραγουδιού και η θέση μου, αν θέλεις, είναι ότι η ουσία είναι μία όσον αφορά στο λόγο και τη σκέψη μας και στο πώς την εκφράζουμε μέσα από τη γλώσσα μας. Οι κακοτοπιές πολλές. Δηλαδή, η ψυχή μας κάνει πολλά λάθη. Και αυτό περνά και μέσα από το λόγο. Έτσι, λοιπόν, είναι πολλές φορές που οι

ΤΟ ΣΥΝΑΪΣΘΗΜΑ

έτσι αισθάνομαι καλά».

– Υπάρχει περίπτωση ποτέ να αφήσετε ένα από τα δύο για χάρη του άλλου; Είχατε πει κάποτε ότι θέλατε να μείνετε στη βυζαντινή.

«Μεγάλες κουβέντες δεν θέλω να λέω. Ποτέ δεν ξέρουμε τι γίνεται. Με την τωρινή μου σκέψη και άποψη νομίζω πως δεν θα άφηνα τίποτα, αλλά αν μου έλεγαν ότι ένα πρέπει να αφήσεις, βεβαίως θα άφηνα το τραγούδι. Γιατί το τραγούδι, κατ' εμέ, έχει παίξει πολύ σπουδαίο ρόλο σε όλα αυτά τα χρόνια που υπάρχει, αλλά οι βυζαντινοί ύμνοι είναι το τέλειο. Τα

«Βέβαια. Με τον τρόπο της πάντα. Εγώ έτσι κι αλλιώς είμαι χαρακτηρισμένος μέσα από την πορεία μου, από τους δίσκους μου και γενικότερα από τη στάση μου. Βυζαντινή μουσική είναι κάτι που με χαρακτηρίζει από πάνω μέχρι κάτω. Και όσοι έρχονται να με ακούσουν – όχι μόνο στις συναυλίες μου – μου ζητούν να πω και ύμνους. Μόνο στο πρόγραμμα εδώ στο «Ταμπού» δεν έχω εντάξει στο πρόγραμμα ύμνους, γιατί το πρόγραμμα έχει φτιαχτεί για να εξυπηρετήσει τη διάθεση του παιχνιδιού μέσα από το τραγούδι».

– Σας πειράζει που σας έχουν χαρακτη-

άνθρωποι λένε πολλά χωρίς αυτά να έχουν νόημα, που λένε μεγάλα λόγια, που το παίζουν ειδικοί. Προσπαθώ αυτή τη θέση μου να την κάνω πράξη. Γενικώς, όμως, είμαι από τους ανθρώπους που λέω απλά πράγματα. Το τραγούδι αυτό εκφράζει την αγάπη μου για τα καλά και απλά πράγματα».

– Τι θα ήθελες να γνωρίζει ο κόσμος για σένα;

«Με εκφράζει πολύ αυτό που λένε, ότι είμαι ήρεμος άνθρωπος, γαλήνιος. Είναι σημαντικό για μένα αυτό το ιδιαίτερο χαρακτηριστικό, το πιο δικό μου».